

M5 / 25.11.2003

*Parlamentul României
Camera Deputaților*

Către : Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În atenția domnului Valer Dorneanu

Președintele Camerei Deputaților

Subsemnații, deputați menționați în anexele la prezenta moțiune, membri ai Camerei Deputaților în legislatura 2000-2004, în temeiul art.112 din Constituția României, modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003 și în temeiul art. 148-153 din Regulamentul Camerei Deputaților, modificat și completat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 23 din 11 noiembrie 2003, înaintăm prezenta MOTIUNE SIMPLA cu tema:

**Încălcarea Legii nr.217/2003
privind prevenirea și combaterea violenței în familie**

Obiectul prezentei moțiuni simple îl constituie încălcarea cu bună-știință de către Guvern a Legii nr.217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie și proasta gestionare a politicii guvernamentale privind problematica violenței în familie de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și, implicit, de ministrul Elena Dumitru.

➤ *Încălcarea Legii privind prevenirea și combaterea violenței în familie – încă o dovadă a incapacității Guvernului Năstase de a aplica legile*

Neaplicarea legilor și schimbarea lor a devenit politica oficială a Guvernului Adrian Năstase. PSD și-a făcut un prost obicei din neaplicarea legilor, instaurând astfel o practică periculoasă pentru relațiile dintre putere, opoziție și cetățeni, precum și pentru integrarea europeană a României.

Guvernul PSD bifează legile ca într-un calendar, dar nu le aplică.

Slaba capacitate administrativă și instituțională a autorităților de la București de a pune în practică legile adoptate și armonizate cu legislația europeană este evidențiată - ca bilă neagră - în Rapoartele de țară ale Comisiei Europene din ultimii ani privind România, precum și în Rapoartele Departamentului de Stat al SUA pe anii 2001, 2002, 2003 asupra respectării drepturilor omului în România.

În Raportul de țară al Comisiei Europene pe anul 2003 se arată - într-o traducere cu suflet - că „într-un număr de sectoare importante, continuă să existe un decalaj serios între progresele înregistrate în domeniul armonizării legislative și capacitatea limitată, pe ansamblul ei, a administrației publice de a aplica și pune în practică legislația nou adoptată”.

În această dinamică păguboasă a guvernării pesedite se înscrie și neaplicarea și încălcarea Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

➤ *Violența în familie – o problemă a societății românești*

Perioada de tranziție din România s-a caracterizat printr-o amplificare fără precedent a violenței în familie, iar numărul de infracțiuni a crescut constant, an de an.

Numeroase acte de violență au fost comise ca urmare a degenerării unor conflicte între autori și victime, a deteriorării unor relații familiale sau a apariției unor circumstanțe, în care agresiunea s-a declanșat ca efect a consumului de alcool.

Conceptul de violență domestică merge însă dincolo de violența fizică. El poate să însemne și „șantaj emoțional”, distrugerea proprietății, izolare față de prieteni, familie, amenințarea copiilor, control asupra accesului la bani, obiecte personale, mâncare, telefon etc.

Din această perspectivă, organizațiile mondiale de specialitate definesc violența domestică ca fiind „un mod de abuzare și control exercitate de o persoană asupra altei persoane cu care se află în relație intimă (partener/ă) sau de apropiere (copii).”

În România, fenomenul violenței în familie a atins cote alarmante, mai ales în rândul minorilor: numărul copiilor care cad victime violenței în familie este în creștere, 75% dintre ei au suferit măcar o dată o formă de violență, 85% recunosc că au fost bătuți măcar o dată, iar 47% dintre părinți admit că au recurs la bătaie pentru a-și educa copiii.

Statisticile arată că abuzul emoțional în rândul copiilor înregistrează o amploare fără precedent: 90% în mediul familial, 70% în mediul școlar și 84% în mediul social.

Fenomenul violenței în familie produce victime mai ales în rândul femeilor, dar și printre bărbați. Conform unei statistici internaționale, 90% dintre victime sunt femei, 7% sunt copii, restul fiind bărbați.

În România, potrivit unui raport ONU, 45% dintre femei au fost abuzate verbal, 30% fizic, iar 7% sexual. Nu mai puțin de 35% dintre femei declară că au fost victime ale diverselor forme de violență intrafamilială.

Toate aceste cifre reclamă necesitatea și importanța unei legi care să protejeze victimele violenței în familie, fapt evidențiat atât de Rapoartele de țară ale Comisiei Europene, cât și de Rapoartele Departamentului de Stat al SUA privind respectarea drepturilor omului.

➤ *Legea nr.217/2003 oferă o soluție modernă pentru prevenirea și combaterea violenței în familie*

Cercetările în domeniul violenței în familie se află la început în România, datând numai de câțiva ani, odată cu recunoașterea faptului că acest fenomen este una dintre problemele cu care se confruntă societatea românească în tranziție.

Implicarea instituțională în combaterea violenței intrafamiliale a fost însă puțin vizibilă, programele dezvoltate până-n prezent fiind centrate pe intervenția locală, strict focalizată, fără a se insista în mod deosebit pe latura de educație sau pe tratarea acestui fenomen în complexitatea sa, prin crearea unui aparat instituțional de prevenire și combatere a violenței în familie.

Prevederile din legislația penală care sancționează unele fapte de violență s-au dovedit insuficiente pentru diminuarea consecințelor acestui fenomen. Întârzierea elaborării unei legi de prevenire și de combatere a violenței în familie a oferit suficient oxigen agresorilor în detrimentul victimelor.

Raportul Departamentului de Stat al SUA pe anul 2002 și Raportul Human Rights Development din același an avertizau că violența în familie rămâne o problemă nerezolvată, iar răspunsul statului pentru combaterea acestui fenomen a fost inadecvat.

Legea nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie a fost gândită ca un răspuns instituțional la problematica violenței în familie.

Scopul legii este acela de a ocroti victimele violenței în familie, fără a face discriminare între acestea, având ca reper Recomandarea nr.5/2002 a Comitetului de Miniștri al Consiliului European care „recomandă statelor membre să adopte o legislație de combatere a violenței ce apare în familie sau în mediul domestic, incluzând, printre altele, agresiunea fizică și mentală, abuzul emoțional și psihologic, violul, abuzul sexual ... între soți, parteneri stabili sau ocazionali și coabitanti, etc.”

Legea nr. 217/2003 aduce cu sine și o serie de noutăți de ordin instituțional și educațional:

- recunoașterea și a altor forme de violență, în afara celei fizice: psihologică, sexuală, economică;
- înființarea unui aparat instituțional - Agenția Națională pentru Protecția Familiei - cu centre județene, care să elaboreze o strategie de prevenire și combatere a violenței în familie;
- recunoașterea asistențelor familiale, ca o nouă categorie de profesioniști specializați pe asistența victimelor violenței în familie;
- introducerea medierii în scopul rezolvării conflictelor și evitării recurgerii la instanțele de judecată;
- protejarea victimelor de repetarea violenței prin îndepărtarea agresorului până la rezolvarea crizei;
- înființarea de adăposturi publice sau private pentru ocrotirea victimelor.

În faza de proiect, legea a fost elaborată de parlamentari ai puterii și opoziției, cu sprijinul puternic al organizațiilor neguvernamentale din domeniu, dintre care cele mai active au fost Centrul de Mediere și Securitate Comunitară de la Iași și Asociația pentru promovarea Femeilor din România de la Timișoara.

Pentru susținerea proiectului s-a constituit **Coaliția organizațiilor neguvernamentale** privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

Inițiatorii legii au avut în vedere sesizările opiniei publice privind cazurile de violență în familie, statisticile care arată o creștere a violenței în familie, mai ales în rândul copiilor, precum și datele furnizate de Institutul de Medicină Legală.

La baza fundamentării proiectului au stat **Recomandările Consiliului Europei nr. 1450/2000 și nr.5/2002**, inițiatorii dorind astfel să reglementeze problematica violenței în familie în acord cu legislația europeană, care a dus la modificarea și modernizarea legislației în acest domeniu în 53 de țări.

Promovată pe cale parlamentară, legea a fost negociată cu reprezentanții Ministerului Sănătății, Ministerului Justiției, Ministerului de Interne și ai Ministerului Educației și a întrunit consensul actualului Guvern în încercarea de a reglementa un subiect delicat, dar important al relațiilor dintre membri unei familii, unii dintre ei afectați de violență.

Prin votul acordat în cele două Camere, Parlamentul și-a dat girul pentru aplicarea acestei legi, ca o soluție instituțională modernă de prevenire și combatere a violenței în familie, fapt salutat atunci de reprezentanții Guvernului.

➤ *Prin neaplicarea și încălcarea termenelor legii, Guvernul incurajează violența în familie*

Legea a fost adoptată în 29 mai 2003 și a intrat în vigoare la data de 25 august 2003 (în termen de 90 de zile de la adoptare). Potrivit legii, instituția care are rolul de prevenire și combatere a fenomenului violenței în familie este **Agencia Națională pentru Protecția Familiei**.

Potrivit art. 8, alin.(3) din lege – „Sediul agenției, organizarea, funcționarea și finanțarea acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

De asemenea, art. 31, alin.(1) prevede că „În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va aproba, prin hotărâre, la propunerea Ministerului Sănătății și Familiei, standardele și normele metodologice prevăzute la art. 10 alin. (2).”

Prin **Ordonanța de Urgență nr.64/28 iunie 2003** pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, Guvernul Năstase a trecut Agenția Națională pentru Protecția Familiei în subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, transferând implicit gestionarea problematicii violenței în familie la acest minister.

Guvernul a omis însă să modifice și să coreleze prevederile de la art. 10, alin. (3) și de la art. 11, alin.(1) astfel încât în locul ministrului Sănătății și Familiei să apară ministrul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cum era firesc în baza OUG 64/2003. Ca atare, în loc să aplice legea și să respecte termenele ei, Guvernul a modificat-o prin **Ordonanța de Urgență nr. 64/2003** și a făcut-o prost.

La 24 octombrie 2003, termenul pentru înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei și pentru aprobarea normelor de aplicare a legii a expirat.

Agencia nu a fost înființată și ca atare nu funcționează. Normele nu au fost elaborate și aprobate prin **Hotărâre de Guvern**. În bugetul pe 2004 nu sunt prevăzute fonduri pentru activitatea Agenției.

Guvernul Năstase a ignorat și a încălcat cu bună-știință prevederile Legii 217/2003, refuzând să înființeze instituția care trebuie să sprijine și să ocrotească victimele violenței în familie.

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și implicit ministrul Elena Dumitru, care ar fi trebuit să gestioneze acest domeniu după modificarea legii prin **Ordonanța de Urgență 64/2003**, se fac vinovați de nerespectarea prevederilor legii.

În baza acestei legi și potrivit legislației privind responsabilitatea ministerială, Guvernul Adrian Năstase se face vinovat de încălcarea și neaplicarea termenelor de înființare a Agenției Naționale pentru Protecția Familiei și de aprobare a normelor metodologice.

➤ *Prin refuzul de a înființa Agenția Națională pentru Protecția Familiei, Guvernul este solidar cu agresorii, în loc să fie solidar cu victimele violenței*

Refuzul Guvernului și implicit al ministrului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Elena Dumitru, de a aplica legea și de a proteja victimele violenței în familie este un gest de iresponsabilitate publică.

Guvernul Năstase este solidar cu agresorii, în loc să fie solidar cu victimele violenței.

Partidul de guvernământ ignoră problemele membrilor de familie afectați de violență și, în special, situația copiilor care cad zilnic victime acestui fenomen, sfidează inițiatorii legii - parlamentarii și organizațiile neguvernamentale - și calcă în picioare eforturile societății civile care a contribuit la elaborarea legii.

Prin neaplicarea legii, Guvernul Năstase încalcă principiul constituțional al egalității de șanse și ignoră recomandările Consiliului Europei - nr. 1450/2000 și nr. 5/2002 - care au stat la baza legii.

Prin tergiversarea și nerespectarea termenelor din lege, Guvernul Năstase încalcă prevederile constituționale referitoare la supremația legilor și obligativitatea respectării și aplicării acestora.

Executivul subminează rolul Parlamentului și al Administrației Prezidențiale privind adoptarea și promulgarea legilor, ceea ce constituie un precedent periculos pentru democrație și relațiile dintre puterile statului.

Semnalul de alarmă tras în Rapoartele de țară de Comisia Europeană privind creșterea fenomenului violenței în familie și incapacitatea administrativă a autorităților de la București de a pune în practică legile armonizate cu legislația europeană nu a fost auzit, din păcate, de actuala putere.

Raportul de țară al Comisiei Europene pentru România pe anul 2003 menționează: „În mai 2003 a fost adoptată legislația pentru prevenția și combaterea violenței domestice. Legea este o dezvoltare pozitivă și oferă protecție îmbunătățită pentru victimele violenței. Pentru a implementa legea, Agenția Națională pentru Protejarea Familiei trebuie făcută operațională cât de repede posibil”.

În loc să aplice legea și să țină cont de evaluările din Raportul de țară, Ministrul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Elena Dumitru, și-a permis să manipuleze opinia publică despre cum va modifica legea printr-un alt Proiect de Ordonanță de Urgență, aflat pe site-ul ministerului, text care prevede înființarea Agenției după 1 ianuarie 2004 și aprobarea normelor metodologice în termen de 6 luni de la această dată.

Întâlnirile cu inițiatorii și societatea civilă, menționate de actualul ministru pentru modificarea legii, au lipsit cu desăvârșire, iar la întâlnirea din 28 august, organizată în grabă de minister, nu a participat nici una dintre cele 30 de organizații invocate de ministrul Elena Dumitru.

Modificarea legii prin Ordonanță de Urgență, fără consultarea inițiatorilor și a societății civile, ar însemna și ocolirea dezbaterii parlamentare și a forului legislativ, care și-a pus semnătura pe acest act normativ.

Este însă clar pentru opinia publică, pentru organizațiile neguvernamentale care au sprijinit legea, că “bunele intenții” ale Guvernului nu mai sunt credibile.

Guvernul Adrian Năstase și-a dovedit incapacitatea și incompetența în aplicarea Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, iar ministrul Elena Dumitru, responsabil de gestionarea problematicei violenței în familie, nu mai are autoritatea morală de a vorbi în numele Guvernului despre o lege pe care a încălcat-o cu bună-știință.

➤ *Parlamentul și-a făcut temele, Guvernul – nu*

Potrivit Constituției, Guvernul României are obligația de a pune în practică legile țării. În situația în care Guvernul încalcă dispozițiile constituționale și termenele de aplicare a unei legi, el este tras la răspundere de Parlament, instituția abilitată de controleze activitatea Executivului.

Având în vedere încălcarea flagrantă a dispozițiilor Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie de către Guvernul Adrian Năstase, inițierea unei moțiuni simple reprezintă mecanismul democratic pentru a determina actualul Guvern să aplice legea.

Prin încălcarea termenelor legii privind înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei și aprobarea normelor metodologice,

Prin refuzul a aplica o lege votată de Parlament,

Guvernul Năstase sabotează activitatea și rolul Parlamentului, ca principal for de dezbateră și adoptare a legilor, transformându-l, din nou, într-o anexă a guvernării.

➤ *Adoptarea moțiunii simple – ultima soluție pentru aplicarea legii*

Având în vedere argumentația prezentei moțiuni simple care demonstrează faptul că *actualul Guvern a încălcat dispozițiile legii prevăzute la art. 8, alin. (3) privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei prin Hotărâre de Guvern, precum și prevederile art. 31, alin. (1) referitoare la aprobarea normelor metodologice prin Hotărâre de Guvern în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii,*

Având în vedere că *acest termen a expirat la data de 24 octombrie 2003 și nici până astăzi Agenția nu a fost înființată și ca atare nu funcționează, normele nu au fost elaborate și aprobate prin Hotărâre de Guvern, iar în bugetul pe 2004 nu sunt prevăzute fonduri pentru activitatea Agenției,*

Având în vedere că *Guvernul este responsabil solidar în fața Parlamentului pentru activitatea sa,*

Având în vedere faptul că *Parlamentul a adoptat prin vot Legea nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie și tot Parlamentul sau una dintre Camerele sale poate remedia, prin vot, abuzul Guvernului privind încălcarea acestei legi,*

În calitate de inițiatori ai prezentei moțiuni, cerem colegilor noștri parlamentari din Camera Deputaților să adopte Moțiunea simplă - *Încălcarea Legii nr.217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie - pentru a determina Guvernul:*

- să aplice Legea nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie;
- să demită imediat ministrul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Elena Dumitru, pentru încălcarea cu bună-știință a prevederilor legii și incapacitatea dovedită în aplicarea legislației privind violența în familie;
- să înființeze imediat, în spiritul și litera legii, Agenția Națională pentru Protecția Familiei, cu rol de prevenire și combatere a violenței în familie,
- să aprobe normele metodologice de aplicare a Legii 217/2003, pentru a deveni funcțională în ocrotirea victimelor violenței în familie și pentru a oferi un răspuns la cauzele și conotațiile sociale ale acestui fenomen.

Tabel cu deputații Partidului Democrat care susțin moțiunea simplă referitoare la încălcarea Legii 217/2003, privind prevenirea și combaterea violenței în familie

Nr	Nume si prenume	Semnatura
1	Albu Gheorghe	
2	Babiuc Victor	
3	Baciu Mihai	
4	Barbu Gheorghe	
5	Berceanu Radu Mircea	
6	Boc Emil	
7	Boagiu Anca Daniela	
8	Bran Vasile	
9	Canacheu Costică	
10	Cîrstoiu Ion	
11	Cladovan Teodor	
12	Frunzăverde Sorin	
13	Iliescu Valentin	
14	Ivănescu Paula Maria	
15	Lepșa Victor Sorin	
16	Man Mircea	
17	Mera Alexandru Liviu	
18	Mocanu Alexandru	
19	Mogos Ioan Andrei	
20	Nan Nicolae	
21	Negoită Liviu Gheorghe	
22	Nistor Vasile	
23	Oltean Ioan	
24	Onisei Ioan	
25	Pereș Alexandru	
26	Popescu Bejat Ștefan Marian	
27	Raicu Romeo Marius	
28	Stănișoară Mihai	
29	Toader Mircea Nicu	

LISTA DEPUTAȚILOR PNL CARE SUSȚIN MOTIUNEA SIMPLĂ REFERITOARE LA NEAPLICAREA LEGII NR.217/2003 PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATEREA VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

NR. CRT.	NUMELE SI PRENUMELE	SEMNAȚURA
1.	ANTON MARIN	
2.	ANTONESCU CRIN	
3.	AVRAMESCU CONSTANTIN	
4.	CHILIMAN ANDREI IOAN	
5.	COIFAN VIOREL	
6.	DOBRE VICTOR	
7.	DRAGANESCU OVIDIU	
8.	DRAGOS LIVIU	
9.	GHEORGHE VALERIU	
10.	GHEORGHIUF TITU NICOLAE	
11.	HASOTTI PUIU	
12.	IONESCU ANTON	
13.	LUCHIAN ION	
14.	MICULA CATALIN	
15.	MUSCA MONA	
16.	NICOLAESCU EUGEN	
17.	POP NAPOLEON	
18.	POPA CORNEL	
19.	POPESCU DORIN	
20.	POPESCU TARICEANU CALIN	
21.	PREDICĂ VASILE	
22.	RUSANU DAN	
23.	SAPUNARU NINI	
24.	SEMCU ADRIAN	
25.	SIMEDRU DAN CORIOLAN	
26.	STIRBET CORNEL	
27.	STROE RADU	